

TRICORONES,

SIVE

SOLES GEMINI

IN

BRITANNIA.

CARMEN

de

CHRISTIANI

IV. Regis aduentu in
eandem.

Officio

EDMUNDI BOLTON *servatum,*
eiusdem curâ, & sumptu
editum.

AVGVSTÆ TRINOBANTVM.

1607.

NEXVI INTER PRINCIPES ÆTERNO,
 ET MEMORIAE FOELICISSIMI
 HOSPITII AVGVSTISS.

R. R.

IACOBI, ET CHRISTIANI,
 ANNÆ

PVLCHERR. REGINAE,

ET

HENRICI PR.

ORBIS BRITANNICI DELICIA RV M,
 ET SPEI:

VOTIS DEINCEPS BONORVM OMNI VM
 PRO PACE HINC INDE
 TVRCABVS

FVTVRA FVNE STA:

ET

SECVNDISSIMAE EORVM SORTI, QVI
 NOBIS VOLVNT QVAM OPTI-
 ME, ET PRO VIRILI

ORNANT:

BRITANNIA

MATER L. MERITO POSVI.

AD LECTOREM.

CVR TRICORONES haic Carmini nomen inditum, cognitō Augustissimos Principes, IACOBVM & CHRISTIANVM illo vocabulo intelligi, si quis iam fortè interroget? eum valdè oblitum esse oporteat, hunc, Magna BRITANNIAE, FRANCIAE, & HIBERNIAE; illum verò DANIAE, NORVEGIAE, & GOTHORVM, VANDALORVMque, cū reges haberi, tū optimo iure esse. A trium ergo coronarum iure quod ad alterutrum hereditariō spectat, TRICORONES. Sin si verbum non arrideat, utpotè minimè CICERONIANVM: Nihil moramur: Ex LATINISSIMA enim compaginatione est, ad similitudinem VIRGILIANORVM, Trifaucis, Trilicis, & huiusmodi. At cur PARELIA, siue Soles gemini in BRITANNIA? Cū non nisi vnum, scilicet unicum IACOBVM, nec habeat, nec agnoscat. Sed quis LONDINVM nostrum, BRITANNICI imperij sedem, magnificentissimo illo apparatu transeuntes vidit, qui eos non tantū PARELIA, sed (si id natura rerum pateretur) duos reuerà Soles non prädicaret? Certè quidē illo die, tam festo, tam fortunato, tam illustri, Carminis huius authori PHOEBI instar fuerant: praesentiā enim suā effectum, ut ex simplice spectatore poëta rediret: Cantus quidē in hoc, & benè sobrius, (cū vires suas, & otia nimis impares, & angustas iusto poëmati probè intellexit) quod aduentum tantū, & insigniora aliquot ipsius hospitij, narraret magis, quā caneret. Caterū qui adeo valdè sero inchoavit, quantum quantum postea maturaret, gratiss. tamen hospitis praefestinata domitio omnes suos in eo tempestivius edendo conatus antevertit: Carmen ergo velut abortivum iacuit. Sed enim, observatō non solū utrumque Regem, Reginam, Principem, & alios imperatoriā stirpe oriundos, sed etiam loco, nobilitate, aut gratiā maximè praestantes, officiosissimè in eodem, & nominatim cultos, neque ullum ferè genus aut hominum, aut rerum, quorum memoratiōne (in tanto scripti compendio) honestari patria possit, esse praetermissum, omninò indignum visum est (utcunque alioquin macrum) quod prorsus interiret. Prodit ergo, quanquam sicut agnatum, & posthumum quiddam, hoc edentis consilio: Primum ut de suo in

publicum

AD LECTOREM.

publicum studio (de quo benè mereri etiam cum vite dispendio beatum) ex hoc quantillo specimine, constaret. Deinde ut iuuenis ipse, florenti BRITANNIAE iuventuti author (pro suâ parte fieret) ne famâ unius, vel alterius (quantumvis ingentium) insularum ambitu circumscribendâ, semper contenti forent, sed ut germanam, & doctam poësim, (aëquè saltèm ac vulgarem) colendo, eximium illud, & per uniuersum orbem diffundendum decus, patrie & sibi compararent. Nemo autem serò editum criminetur: Quid enim si multa hinc secula vixerit, qui de hac ipsâ re præclarum aliquod poema promulgârit? an vel tum id serò factum? Serò igitur HOMERVS ILIUM excisum celebrauit, cùm iam ipsæ ILII ruine perierant: Serò optimus maximus VIRGILIUS Indigetem suum ÆNEAM euexit: Serò denique idem alij fecerunt poëtae, qui res antiquissimas visui ingenij renocârunt. Multò minùs hoc serò editum dicitur, præsertim ab ijs quibus festa illa tempora grata fuere: Cùm enim etiam memoria eorum (ut sunt res mortalium) iam penè consenuerit; nunc Sereniss. CHRISTIANVS, iterum venire, iterum manere: immò velut perpetuus hospes nobis exhiberi videbitur. Quando autem uniuersi salus particulari præponderet, & sic est a Deo institutum ut partes ita se inuicem curent, ut toti inserviant, eò autem melius sit unumquodq; bonum, quò fusu latius, nemo negabit pacem illam longè fore excellentissimam, quæ TURCIS, iuratis Domini nostri IESU CHRISTI, & Crucis, & Passionis eius hostibus perniciem iam tandem pepererit: quod suo tempore faxit Omnipotens Deus, qui orbis CHRISTIANI mutuis lanienis penè exinaniti, iam tandem miserebitur, Principibus pacem amantibus in occiduo mundo constitutis, eneruibus inter MAHOMETANOS. Atquè nè MYNDI portas hæc epistola videatur imitari, nihil ultra adiciet quàm votum ut istæ placeant, saltèm dum Sereniss. IACOBI R. Pacifici totum Quinquennium, dignum se præconium ab aliquo alio longè digniori inuenerit: Tu interim
pie Lector.
Vale.

*Absentiam correctorum mulctavit (in prioribus aliqui-
bus paginis) his potissimum mendis
Typographia.*

PAg. 1. lin. 16. pro scelere, legendum, sceleri. pag. 2. li. 28. pro IVPITER,
leg. IVPITER. pag. 6. lin. 133. pro quæstasq; leg. questasq; pag. ead.
lin. 135. pro Porpitias, leg. Propitias. pag. 9. lin. 197. pro Quem, leg. Quam.
pag. 11. li. 254. pro nudarum, leg. vndarum. pag. 16. in margine ad lineam 369.
pro Regno Gerumnij, leg. Regnorum Genij. pag. ead. lin. 376. pro iactat,
leg. iacter.

TRICORONES.

Vid sit acer THAMISIS miratus in
hospite Rege,

(Fratre sui domini) qui litora patria lin-
quens,

Multaque chara adeò solo permotus
amore,

*Argumentum
Poematis, ho-
spes rex.*

Classe, mari vasto, magnos inuisit amicos,
Et tumidum officio fluuium, lætumq; IACOBVM,
Et lætos omnes, genialique ordine iunctas
Regales dext'ras, commendo nepotibus isto
Carmine; PHÆBE, tuus, si me non euocet aura,
Non tua, sed fallax, vultus mea cœpta secundet.

IO PHASIS habet vatem, micat ARGOSYDUS ad AVSTRVM,

ORPHEA PHASIS habet, noster sed dignior ORPHEO,
Perfidiâ si pacta fides? si fausti HYMENAEI,
Infauftis? nec oui pax aurea cesserit vni?

*THAMISIS ob
hoc dignior ce-
lebratu quàm
PHASIS ob
ARGONAV-
TAS.*

Omne hinc crimen abest, non charior aduena patre;
Maius at EVXINO, mare quod transnauigat hospes;
Et scelere patefiet honos, claudetur honesto?

Astra poli capitote noui, nec respuat æther,
Et capient, statuarque super noua sydera vates.
In cœlo nostro, non noster quid facit ignis?

*Quadam præ-
ter argumen-
tum libri.*

PARRHASIO ARCADIVS quid cum temone BOOTES 20

Tam procul ARCADIA? num fabula GRAECA meretur

Cœlos non GRAECOS? gelidi fastigia mundi?

Fabula non equidem, sed nostra ignavia plura;

Proh pudor; HELLANICI fies SEPTENTRIO iuris

Semper? & ITALI â circumscribere LATONÎ?

*Arctâ pace in-
ter CHRISTI-
ANOS EVRO-
PAIOS fir-
mata,*

Cum fanata pias GERMANIA colliget iras,

HESPERII que omnes socijs ductore sub vno

ISTRVM Aquilis cogent, & quæ dat IVPITER arma,

Hunc ipsum in finem (si mens mortalibus esset,

Nec fumante oculos titione MEGAERA feriret)

30

Hæc eadem vertent IOVIS auxiliaris in hostes,

TYRCAEVs,

Progeniem PLUTONIS atram, maculamque nefandam

Nominis EUROPAEI, & non sua viscera ferro

Crudeli fodient ultra, stultæque furore

CAVCAIIIS pergent referare latronibus orbem:

Cumque erit æternis OTOMANNICA merfa tenebris

Luna (erit ô quando?) genuinaque lumina surgent,

*Et TYRCA-
RVM tyranno
deletu,*

Ipsa in SERRALI â, SVLTANI que ense, rescisso

SVLTANI capite, & pedibus calcabitur AGAR:

Otia tùm si sint, mihi si tum vivere detur

40

Fœlici ô nimium, pollutos fabula cœlos

*Magnificum
quiddam de se
promittit va-
tes.*

Deferet, atque noui decorabunt astra coloni;

Ipsæ ego vos ducam qui bello heroes honesto

Inclarescetis,

TRICORONES.

3

Inclarescetis, ducam inquam, atque annuet æther
 Ritè repurgatus, nec erit SEPTENTRIO iuris
 HELLANICI semper, totas sed in astra phalanges
 Militiâ emeritâ referam, & formabo figuris.
 Interea, dum cautus agor non nescius æui,
 Aduentum registenui molimine texem.

50 Quà pelago ARCTO o se miscet BALTHICA DORIS,
 Angustoq; freto cognatas dirimit oras,
 Seu GADES meditata alias, vbi ponere possit
 Quis nouus ALCIDES, positasque ornare columnas,
 Regnat CHRIST'ANVS, CIMBRORVM nobile culmen.
 Hunc fama aggreditur Superûm amandante senatu:
 Haud ea quæ STYGGI snutrita paludibus, orbem
 Discruciat miserè, gaudetque illudere vanis,
 Personâ fallens, aut quas prior occupat horis,
 Vix superandus obex, planèque ACHERONTICA tabes;

*Et repetit pro-
positum.*

*Fama veri nun-
tia delabitur ad
CHRISTIA-
NVM.*

60 Illa at candidior, quæ vera, & clara recludit,
 Tota micans, rutili non infima gloria OLYMPI;
 Quippè ferunt Alethe, non COEO hanc, ENCELADOUE
 Progenitam (est Alethe IOVIS optima, maxima Proles)
 Ast IMEROS pater est, IMEROS blandissimus infans,
 Quem genuit Cesto pectus CYTHARAEA reuincta,
 Cùm iam MARS thalamos non incestârat adulter,
 Vndè placere probis habet, & placitura referre.

*Illa qualis, &
quibus paren-
tibus nata.*

Veneres,

Innumeras VENERES ostentant virginis ora,
 Lumina, labra, sinus vegetat pulcherrimus ardor,
 Quis non incaleat visa hac? sunt mellea verba,
 Nec quicquam innocui subter, diuinitus illi
 Confectæ ex crystallo alæ, inscriptæque bonorum
 Nominibus regum, neque enim est acceptior vlla,

170

Velocitas,

Aut dea tam pernix, non tu IVNONIS opacæ
 Nuncia versicolor, non tu CYLLENIVS ales
 Sis quanquam IOVIS ipsius: Scit cuncta per ipsos
 Qui dicunt, faciuntue: Illi insuper vnica lingua est,
 Vnica, sed verax: Duo splendida lumina tantum:
 Monstro dissimilis: Non fas inuertere sensum
 Illius, sacras nec fingere murice notas;

80

Intima cognouit foelicis vota IACOBI,
 Intimaque explorata habuit pia coniugis ANNÆ,
 Quid dictum ALBABVLÆ, quid factum VINDELISORÆ;

*In DANIA re-
 perit regis in-
 tantum exer-
 citijs.*

Nulla BRITANNORVM, nec mundi regia clàm se,
 Nec sine se verum diuulgat. Vt ergo DANORVM
 Peruenit ad sedes, librantem hastilia dextrâ,
 Subdentem vel calcar equo, vel dicta, vel acta
 (Aut quid tale viro spiranti praelia dignum)
 Versantem heroum, regem altâ inuenit in arce
 Ad mare fluctiuomum: Facilem illum plurima notu
 (Si non & (solita imperij) fax, purpura, sceptrum)

90

Frontis

TRICORONES.

5

Frontis maiestas, sublimes oris honores,
 Fecêre, & procerum summa obseruantia suprâ :
 Flos aderat DANIAE; vt quisquis vel mente, vel ore
 Nobilior reliquis, pulchros quæsit in vsus
 Quâ pater imperium, sociorum ascribitur ALBO.
 Haud maiori aliâs resplenduit HAFNIA luce,
 HAFNIA quæ tantum DANIAE vrbes eminet inter,
 Quantum inter cœli minimos CYNOSURA nitores,

CHRISTIANI
 Vultus,

Comitatus,

100 Aut dux ipse viæ socios, testesq; futuros
 Quærendi decoris, quanquam lætissima turba,
 Solo & regem minor regem quæ cinxit euntem.
 Ergo illum multis Diua officiosa salutat
 Nominibus, gratum senserunt omnia numen,
 Deinde sinus pandens roseos, & symbola nota,
 Adloquitur. Quid adhuc te princeps magne moratur?
 Aduentum studijs arrecta BRITANNIA miris
 Ecce tuum expectat, vultumque auct alma tueri :
 Pendent a ventis (quos placauêre litando)

Affatur Diua,

110 Parsque tui regina foror, coniunxq; fororis,
 Cuius ad arbitrium mouet ANGLIA, rupibus antè
 Horrida, nunc scopulos demersit in æquore diros,
 Quiq; extant, antiquum omnes posuêre rigorem ;
 Ecce ad blanditur NEREVS tibi, flamina blanda
 Promittit BOREAS; Quid adhuc te Magne moratur?

B 3

Eia,

*Suadet conscen-
dat nauem,*

*Exemplo IA-
COBI regis.*

*Imperium ab-
sensis fore se-
curum docet.*

Eia, age, scande rates, auibus pete litora faustis
Candida, nec nimium longa spe distine amicos :
O vtinam & thalami consortem, & pignus, & ipsam
Foelicem matrem tua tecum carbasa ferrent :
Pone parum regni curas, BRITICI que IACOBI
(Igne acti sacro) pelagum qui spreuit eundem,
Adsequere exemplum, non hospes amantior vsquam ;
„ Si fratrum rara est, certè concordia regum
„ Rarior est multò, rem perfice marmore dignam :
O vatum inconsulta cohors quæ vellera laudat
CHOLCHICA, TROIANI decantat prælia belli,
Intumet & monstros, sed diæ munera pacis
Cælica longæuo est dignata poemate rarò,
Crede eris ANGLIGENIS acceptatissimus hospes ;
Nec metue imperio, namque hoc tibi nominis ingens
Seruabit terror reduci ; Tua regna quis audet
Velleuiter turbare ? graues conscende carinas,
Iamque diu accinctas ventis, quæstasque reiectos :
Stellas consuluit TYCHO docto schemate, stellas
Porpitias retulit, sunt en, nec delitet vlla
Cœli in parte dolus quem non industrius omnem
VRANIAE excussit Mystes, atque ARCTICVS ATLAS ;
Et, si mortalem palles, mihi fidito Diuæ,
Quæ fatis adsto, & refero mandata Sororum ;

120

130

Sed

TRICORONES.

7

140 Sed quid tu mortale times? aut prospicere vltra
 Rexpotes? vltior Iovis esto cura tuorum.
 Omnia tuta domi, foris omnia tuta, nec ira
 Horrescenda deum, nisi iam fortasse moreris.
 His semel auditis perrupit, & expulit omnem
 Indè moram ARCTOAE dominator maximus oræ,
 Totus & eximio studio inflammatur eundi:
 Vix vacat amplexus, vix oscula ferre maritæ,
 Aut matris, prolisue suæ, sed pergit, & ardet
 Iustus APARCTIAS grandes motare carinas:

CHRISTIA-
 NVS ad hac mo-
 net sese.

150 O quantæ pinus, has ô quot roboranaues
 Condere sat fuerant? fuit haud NORVEGGIA tota
 Tanto par operi, cecidère altissima ligna,
 Vixq; nemus fuerat, vel mons, vel saltus ibidem
 Qui non persensit damnum, dùm quæritur arbor
 Maxima de magnis, longéq; procerrima malo.
 Abripiunt venti puppes, extraque recessus
 Aura sinus CODANI fert in NEPTVNIA regna.
 Velorum nouitas, & primi gratia motus
 Excutiunt animo, quod nausea suggerit ægris,

Classis regia
 DANICA lan-
 datur.

160 Absentis vultum patriæ, absentumq; penatum.
 CIMBRIA moesta sedet magno velut orba parente,
 Versa in CYMMERIAM dum non sua lampas habetur,
 HAFNIA Metropolis Musarum florida sedes

Mæssa CIM-
 BRIA ob absen-
 tem regem.

B 4

Ingemit

*Dina hinc visis
BRITANNI-
AM versus pro-
perat.*

*Excitatur
ALBION.*

Ingemit, & pullum HELSINVA capefcit amictum,

Votisq; obreditum conceptis omnia flagrant.

Postquam at Fama procul cernit de litore classem,

Euocat ad reducem molliffima flabra ferendam.

Sternitur aſt illi primùm quaſi plumea nubes,

Deinde cubat, volitatq; celer ſuper æthera veſta ;

Vtq; volat, procul vtq; ingentem ALBIONA (feſſum

170

Nequicquam optatos longum expectando triumphos)

Rupe albente ſuper vidit, iuxtaque iacentem

Ludere ripicolas Nymphas, Nymphasq; marinas ;

Heus venit ingeminat, venit optatiſſimus hoſpes ;

Hoſpitis ad nomen LYBICO conſurgit ATLANTÆ

Vaſtior, horriſono raditque cacumine nubes,

Cæſaries illi quercus, ſua tempora querno

Cinguntur ramo, percurrunt turgida venæ

Membra metalliferæ, frons, ceruix, femur, omnia fido

Marmore ſquameſcunt, hiemes contemnit, & ignes,

180

Ocæanoque extans diſpeſcit cærule plantis :

Nec Dea plura loquens, cupidam feſtinat ad Aulam.

O quantis illic ſtudijs bonâ nuncia ? quantis

Plauſibus exciperis ? ruit inclytus ipſe IACOBVS,

ANNA q; in amplexus famæ tam læta ferentis.

Eſt locus ad THAMISIN multâ qui turre ſuperbus,

Olim cui clarum (ſic fama) PLACENTIA nomen,

Nunc

TRICORONES.

9

Nunc dictus **GRENOVICVS**: Ibi tum fortè manebant
ANGLO RV M column summum, & pulcherrima coniux,

GRENOVICVS
 vna ex villis
 regijs.

190 Tanquam excepturi primo opportuniùs illic
 Hospitio fratrem, quo nemo gratior vnquam:
 Nam, quanquam illa procul, stat proxima regia ponto,
 Fausta puerperio, sed nunc heu obnoxia fatis:
 Numen, amaroris guttâ sic temperat vnâ
 Millè voluptatum, & quasi dulcia condit acerbis.
 Colle super celso hîc statuâ fulgente **IACOBI**,
 Quem posuit Diuo magnas insignis **HOARDVS**,
 Grati animi indicium, stat **NORTHANTONIA** moles,
 Vndè quis augusti **LONDINI** mœnia, turres,

C. NORTHAN-
TONIENSIS pî
 sumptus illic.

200 Milleq; pyramides, & semper nubila fumo
 Teëta, vndè & classis munitæ discolor agmen
 Prospicere, & campos vernos, syluasq; sonoras.
 Auolat hînc rumor, totamq; exuscitat urbem.
 Iam feruent animis proceres, iam quisque videri
 Vult prior officijs, rapit omnes gloria regni:
 Post famam venit ipse heros, cui **CIMBRIA** prisca,
 Cui **GOTHIA**, **EVROPAE** AE nobilitatis origo,
 (Mitto **NORVEGIOS**) & piscosissima **THVLE**,
 Vni omnes, pluresque virent: Sis fautor **APOLLO**,

Ab aula ad vr-
tem maturas
Dea.

CIMBER in
 conspectum
ANGLIAE
 venit.

210 Cætera dum recino. Propè iam nunc **ANGLIA** cernens
 Velorum tumidosque sinus, malosque proceros,

C

Nauibus

Nauibus obstupuit visis super æquore tantis,
 Queis facies peregrina fuit, peregrinaque signa :
 Et ciet ad rupes, queis cingitur insula, vulgus,
 Vnà vt spectarent, mirarenturque volantes :

CIRCIVS ÆOLIO se nunc in carcere condit,
 Subsidit THETIS, pontusque immurmurat IO,
 IO TRITONES resonant, cœlum intonat IO.

APOLLINIS
amores in
 ANNAM
Reginam.

Causa quidem in promptu est, namq; olim DELIVS ANNAM

(Deperit haud formas vulgares DELIVS autem)

220

Fortè pererrantem DANIAE inter amœna vireta

(Antè suis thalâmbis quàm fax HYMENAEA reluxit)

Vidit vt e curru radianti, protinus arsit,

Vulneribus totidem incauto pereuntibus illi,

Quæ puer Arcitenens crebrò nimis intulit olim :

At simul vt, PARCAS adiens, quæ fata manebant

Fœlicem nouit, nunquam & superabile pectus

Virginis, atque genus clarum, defluxit arundo

Sæua inflammato pulchri de pectore PHOEBI,

Successitque loco veneratio summa veneni;

230

Namque Cupidineis velut est obnoxius armis,

Sic illum agnoscit contrà sapientia patrem :

Stultê ait ô CYNTHÎ, non fas est vrier illinc,

Virgo alijs ardet facibus se principe dignis,

Regibus orta, soror regis, regisque futura,

(Qui

TRICORONES.

II

(Qui tua sacra colit numeris foelicibus) vxor,
Regia tota, futura parens ijs regibus, orbem
Qui totum implebunt factis, immota manebit:
Immanes ergo fugiant e pectore flammæ.

240 Scilicet at liceat curare ne fortè quid vnquam
Displiceat placidæ, & stellas innectere fronti,
Cum Dea fera petes meritam inter sydera sedem.
Dixit, &, vt decuit, verbo stetit, omnia semper
Grata parans, veluti iam fratris prospera vela.

Ad THAMISIN ventum est; Fulmen volat vndique læto
Factitium sonitu, naus primaria vastas
Contrahit indè alas, labuntur pinea transtra
Per pice inunctos funiculos, & hamata sub vndas
Anchora: stat classis placido velut æquore vultum

*classis DANI-
CA THAMI-
SIN ingreditur.*

250 Nympha tuens clarum, & tanquam luctando marini
Vim iam elapsa Dei, crines ac ora refingens,
Atque exultanti similis nunc gurgite summo
Nunc imo ludens, repetensque aspergine nubes:
Vtq; stat, nudarum vis gratabunda choreas
Exercet, nec enim deërant qui fortè putabant

Grandem hîc ANGLORVM se composuisse TRIUMPHVM

(Post pelagi casus) ludentis ad otia portus,

SERTVM aut (GARLANDAM vocat ANGLICA lingua) vel VRSVM,

*Navium ali-
quot BRITAN-
NICARVM ma-
xime notæ no-
mina.*

NON PARI LEM ue alias maiori aut mole carinas

Quas non nouerunt: Aurata insignia puppes

260

Exornant DANICAS, visa est tota aurea classis:

Insignium DANICORVM descriptio, & mens.

Cyaneis splendent aurata Leonibus arma,

(Deposito REAFAN piceâ cornice corusco)

Cæruleum est pelagus, signat leo robur, vtrisque

Corda hominum accedunt (si non folia illa triquetri

Sint potius Nymphæi) atque hæc, interprete PHOEBO,

Illius in pelago monstrant, prudenteque ductas

CHRISTIANVS ipse amicas terras prospicit,

Consilio vires. Rex ipse simillimus astro,

CAESAREOUE, VENVS qualem fouet alma, cometæ,

Exilit in medium comitatu cinctus ouanti,

270

Regnorumq; trium Genijs queis præsidet vnus,

Votaque persoluit, funditque e pectore grates:

Clamor it ad cœlos, & amicis vocibus vltro

Compellat socios, vicinaque rura salutat:

Et affatur.

Salue ait ô tandem, salue charissima tellus,

Iure adamata æquè nostra ac DANEMARCHIA nobis,

Cuius & ob decus, haud vel densâ classe vererer,

Vel pedes ire tuos (quocunquè daretur) in hostes:

Finitimas æquâ tu libras lance monarchas,

Tu facili imperio, tu certo hærede bearis,

280

Quodq; mihi in votis, cernis charamq; sororem,

Insignemque virum, & bellissima pignora natos,

Quorum, idem patris, populique (futurus & orbis)

Deliciæ

TRICORONES.

13

Deliciæ es puer HENRICVS, primique decores:

Annon ô focij primis obtutibus istæc

Arridet tellus?annon HOLSATVS ad aures

Quæ retulit noster germanus vera videntur?

Quæque prior multum gratus RVTILANDIVS heros,

Gemmea GARTERII portans insignia nobis?

290 O soror, ô quantum tua fors præcordia nostra,

Exhilarat, magis & quod eâdem vtare modestè:

Sæpè etenim, attenüant magni vim mentis honores,

Haud minùs ac vinum, nimius vel lumina fulgor:

ANGLIA nostri igitur pigeat neu te oro laboris,

Sumtuus, & si quid valeam, faciam vsque fateri:

Haud regum est eadem ratio quæ plebis eundi,

Causa viæ affectus chari, sed & altera causa est,

Regni vtriusque bonum, *regno benè vertat utrique.*

Hæc ita dum fatur, longè videt arduus heros

300 Spumantem sese crispare, & tollier amnem

Dum premitur, nimij resilitque a mole paratus:

Pompa sequax turmæ venientis degrauat vndas;

Sensit rem CIMBER, monet ergo protinùs omnes

Accingant sese, venit inquit enim optimus hospes;

Quisque suum peragat munus, venit ipse IACOBVS;

Indè, datis signis, a tota classe tonatur

Magnificum in morem, vomit omnis machina flamas;

Dux HOLSA-
TIAE frater
CHRISTIANI.

C. RUTLAN-
DIAE legatus in
DANIAM.

CHRISTIANVS
longè ceruit ma-
ueri flumen.

Et regem fratrè
aduentare.

Iurares ardere vndas, incendièr æthram ;
 Sulphureo abscondit sub tegmine cærulea nubes
 Ereptas oculis naues, vox nulla tubarum,
 Nulla nec huc illuc cursantum audita virorum,
 Vix Iovis ipsius (cuius, quando ærea nulla
 Tormenta auditum impediunt, quàm sæpè solemus
 Temnere surdastri ?) valuit penetrare per auras.

310

*Venientis
pompa.*

At iam dispulerant ZEPHYRI quæ nubila fumus
 Conglomerarat ater, cœlum & solenne priores
 Induerat vultus ; iam pompa propinquior instat ;
 Tortilia inflabant TRITONES buccina, & agmen
 Ducebant, positis insignibus AMPHITRITES ;
 Squamea non illis chlamis est, non lubrica piscis
 Terga, humeros vestis reteggit nitidissima latos,
 Inque illis etiam tria corpora fulua leonum,
 Cancellisque rubris septus florentibus alter,
 Lilia fulua, lyræque auratæ picta fuere :

320

*THAMISIS
pars agminis.*

Inde pater THAMISIS Nymphæo, & flore reuinctus
 Tempora honorifico, contorquens lumina læta,
 Grandior it solito pro maiestate diei ;
 Tinxerat & canos, bene olenti barba liquore
 Tota miadet, caluo pactique in vertice crines ;

*Mirificus eius-
dem ornatus, &
picta vestis.*

Haud placuit prisco fluuiorum more venire,
 Luxuriam sapit ille æui, quas INDIA gemmas,

330

Vtraque,

TRICORONES.

15

Vtraque, quas ASIÆ telas dant, explicat omnes :

Syrma habuit pretij ingentis, quod pinxerat olli

Lucida PALLAS acu : Argumentum, fluminis oræ,

Atque omnes a fonte viæ, quot rura, quot vrbes

Adlambit THAMISIS donec pertingit ad æquor,

Quamque trahit post se partem leuat inclyta NAIS :

VINDELISORA illic, HAMTONIA florida, RICHMONS, *Aedes regia
ad flumen.*

Oppidaque, atque aliæ non parui nominis Ædes,

340 Ingens LONDINVM pallam penè occupat omnem ;

Hic fremere ad pontem, fornicesque omnibus vndis

Arietibus veluti impetere, & vertigine canâ

Obstreperus ferri dum desuper incola ridet,

Nec totidem e domibus, quæis machina clara superbit,

Vna vacat metui, sed sub iuga saxea mittit,

Ille in vindictam, cymbas, hominesque voraci

Ecce haurit fluctu, sævisque insultibus instat.

Desinit in ponto descriptio, limbus vterque

Diuini fluuij nusquam fine luce domorum,

350 Vltima nec decori ponit GRAVISENDIA finem.

Exultans niueis perfulget oloribus amnis,

Nymphæ omnes adsunt fluuiorum numina magna ;

Innumeri hinc procures, illustria sydera regni,

Nec suffulcra minus, suprâ quos ipse IACOBVS,

IACOBVS ipse.

Contemptor rerum, quæis mens perstringitur, & quæis

Fucus

Fucus, vel fortuna præest, sed pacis alumnus,
 Et par imperio maiori ritè gerendo
 Quam quod foelici, docto que tenore gubernat :
 Augustæ vestes, augusti vultus honores,
 Sed quid opes? orbis ferè gemmâ gestat in vnâ,
 Concharum foetus claros, adamanta, pyropos,
 Omnes præcipuos : vile ergo sordeat aurum:
 Omnes præcipuos etiam DANEMARCHIVS heros.

360

*Eius regalis
 phaselus.*

Rex super æquoreo sedet, atque ingente caballo,
 Auro cui fulgent squamæ, qui grandibus vndas
 Perfulcat pinnis, vndas quas naribus efflat:
 Haud aliter quàm si radiante Tridentifer ipse
 Viseret in curru dominam maris, OCEANVM uè:

*Regno Germani-
 ny, stipatores.*

Regnorum circa Genij, queis iure IACOBVS
 Præsidet, assistunt : Bellax primùm ANGLIA, bellax
 SCOTIA deindè, atque has vtrasque BRITANNIA mater
 Complectens in se (quæ si rex, munere vestro
 (Vt coeptum est) vnquam stabili potiatur honore,
 Vincula concordum non pessima franget ERINNYs)
 Postremùm malè culta, tenax, hiemalis IERNE.

370

VNIO BRI-
 TANNICA.

CAMBRIA quod regni non iactat nomen vt olim,
 MANNIA que exilis veniunt post terga regentis :
 Ast alio totiès nostrati a milite strata
 FRANCIA bella modo, & tanquam si libera tandem

Vix

TRICORONES.

17

380 Vix sequitur, sed enim neu clara virago superbî,
 Imminet HENRICVS ceruicibus, ipse IACOBVS
 Sitantum hoc vellet, iam nunc velut antè iaceres.
 Ast incusat iter (cupiens finire) BRITANNVS
 Tædij, & impatiens queritur setardiùs ire,
 Quanquam ales celox quantumuis remige multo
 Polleat, aut velo, cursu haud æquârit euntem,
 Qui volitare magis quàm tantum currere visus,
 Quin & cum propiùs iam cernitur alter ab altero,
 Inque vicem assurgunt, & vertice nudus vterque

HENRICVS
 Princeps.

Impatiens vie
 IACOBVS.

390 Longè se inflectit, decet vt fastigia tanta
 Humani generis, superûm mortalibus instar.
 Cùmque ANGLI CIMBROS, CIMBRI ANGLOS vsq; salutant,
 Iuncturi iamiam dextras, animosque volentes,
 Iam tum, ait ille tamen, quando ô te cernere frater,
 Insimul atque frui dabitur? qui patria regna,
 Et virtute tuis propriâ HALCYONEA parata
 Otia liquisti, & dulces super omnia amicos,
 Nil metuens SYRTES, nil cœli incerta, nec ORCI
 Infidias furui, modò nos, & nostra videres;

Optati congres-
 sus desiderium.

400 Quando, ait, ô proceres quando? & dum talia fatur
 Fit voti compos, coniuncta carina carinæ est,
 Atque latus lateri, festinant CIMBER & ANGLVS:
 Prendit equum TRITON per frena operosa marinum,

Congrediuntur.

D

Atque

TRITONIS
officium.

Atque manu collum mulcet, pinnaeque reponit
 Fluctifragas, focij congressum regibus aptant,
 Demittuntque gradus per quos ascenderet ANGLVS,
 Inque suum inclinant hilarantia pocula BACCIVM.
 Omnis nudus apex, omnes veneratio summa
 Inuadit, saltat chorus officiosus aquarum,
 Multa SYREN, tuba multa sonant : Quis cætera PHOEBVS 410
 Decantare valet? Cur non oculatus & ipse
 Adfueram testis? quò plenius omnia versu,
 Et melius struerem : MUSA at mihi suggerat vltro.
 Proripit ANGLVS ouans sese, CHRIST'ANVS at imam
 Cogitat vt naui scalam velut obuius, illum
 Præpedit alter; AMOR neque iustos ambit honores :
 Et, si hic e DANIA, cur sedibus ille grauaret
 In proprijs colere? atque hunc præferre sibimet?
 Sic cedendo, nihil regni de iure recedit,
 Laudibus at crescit morum potioribus auctum;
 Debebat frater fratri, rex talia regi
 Officia, ambo pares, & quorsum quærimus vltà?
 Congressum vtrinq; est, & nunc amplexibus hærent.
 Vos ô TYNDARIDAE cœlestes, astra gemella,
 Multiplici cœlos decorantia luce superbos,
 Fas sit vera loqui : par istud nobile regum
 Sic ornat terras, vt OLYMPVM sydera vestra :

Officiosè cedit
BRITANNVS
CIMBRO.

420

Vos

TRICORONES.

19

Vos cùm splendetis tempestas vt fugit omnis,
 Atque suis mauult furere impetuosa cauernis,
 430 Quàm miseras vexare rates, quàm infrendere dirum,
 Mulcet ita humanas pax nunc benè conscia mentes.
 Amplexantur vtrisque eniam: Prior indè BRITANNVS
 (Heroëm vt decuit) regali alacerrimus ore
 Adloquitur (melius verò scit nemo loquenda)
 Sed paucis, tantùm namque ô charissime dixit
 (Plura quid?) huc longè venis optatissimus hospes,
 Vestrum est (ipse etiam) hoc quicquam quod cernis vbiquam;
 Quique salutatum mecum venit optimus hæres,
 Hoc idem affirmat: Stetit autem a patre secundus,
 440 Lucentis pernox ceu stella pedissequa LVNAE,
 Ad dictum verò roseus rubor infilit ora,
 Haud aliter quàm quæ AVRORAE est, restinguere quem non
 Quiuere, at saltèm cælarunt oscula CIMBRI.
 Pergit præclare noster TRICORONIS, & inquit,
 Hos ego quàm cupij spectare ardentèr ocellos!
 Quàmque lubens specto! nam si nec pontica monstra,
 Nec turbo præceps, nec læsit torua vorago,
 Quin nec sunt vobis quid tale minarièr ausa,
 Non ego lætarer? Nos (maxime amice) valemus,
 450 Ipse ego, coniunxque soror, sobolesque superstes,
 Quorum nil votis (cōncrede) deesse videtur,

*Amplexus.**Alloquium.*HENRICVS
Princeps.Pergit IACO-
BUS alloqui.

Quàm quod adhuc non te videant : properemus ad Aulam,
Nautica commodiùs permenſi tædia ponti
Deleturi : iterum venis optatiſſimus hoſpes.

CHRISTIANI
magnifica re-
ſponſo.

Magnificè veterum CIMERORVM Martius hæres,
Et pluſquam ſpecimen, complectens plurima paucis,
Reſpondet. Talem quòd te nunc optime frater,
Huncque tuum, gnatum, illuſtri de germine germen,
Iam videam fœlix (viſurus & inde ſororem)
Summa mihi merces, etenim per ſydera iuro,
Perque tuum, & noſtrum caput, atq; vtriuſq; coronas,
Nil magis in votis, nil immoderatiùs arſi :

460

Hoc fatiſ eſt pelagum emenſo : nam non ego ventos
(Progeniem infidam) ſcopulos non inſidiantes,
Non brevia extimui, nec enim eſt vaſtiſſima THETIS
Obſita damnoſiſ tantum, occultisq; periclis,
Sunt etiam & terræ ſua, quæ quod munere Diuûm
(Queis reges curæ) ceciderunt irrita cuncta,
Gratulor ex animo, faxint vt gratuler uſque.

Gratulatur
fratri.

Sed quid nos plura hîc ? ſcio ſum gratiſſimus hoſpes,
Omniaque vt breuitèr, nobis gratiſſimus & tu.
Iam non ſermones texendo teramus, at horas
Factis quàm dictis potius, Genioq; litemus,

470

Amplexus in-
ſtantur.

Amplexemur vtrimque iterum (amplexantur vtrimque)
Iamque iterum atque iterum, poſt indè vacabimus Aulæ.

Alter

TRICORONES.

21

Alter ad alterius focios iam vertitur, hosce
 (Officijs proni) amplexu dignantur, at illos
 Conuexis manuum, sceptris quas nemo gerendis
 Non sciret natas, viso candore niuali,

480 Aras pacis optimæ, & dij altaria honoris :

Dein focij alternè focios pro more salutant,
 Inque vicem sese affantur fermone LATINO
 (Communiterrarum orbis, quo CAESAR & vsus
 Terrarum dominus, dignè reuocandus ad Aulam,
 Tantorum exemplo regum) ferit æthera plausus,
 Miscentur voces, miscentur pocula, dextræ,
 Mens cunctis vna, *appulsum celebrare triumphis.*

LATINVS ser-
 mo, a regibus v-
 surpatus lauda-
 tur præ alijs.

Ast puer HENRICVS, qui oculos attraxerat omnes,
 Suspicit egregiam nauim, tormenta, rudentes,

HENRICVS
 Princeps.

490 Et reliquum instrumentum omne, & miratur, & optat

Vir fieri potius quàm rex, par talibus esse :
 Maeste animis Princeps, aderit iam firmior ætas,
 Quæ producet auos, quasi nunc in caule latentes,
 Floremque emittet pulchrè excellentia facta,
 Cum senium patris, aut regni fortè ardua poscent
 Tu memini interea, *appulsum celebrare triumphis.*

Chara recordatus iam sensa LATONIVS ANNAE
 (Scilicet, eximium cum primis cernere fratrem)

Votorumque memor, veterisque haud immemor ignis.

D 3

Festinabat

Festinabat equis rapidas auriga quadrigæ
Præcipitare rotas, aliumque accendere mundum;
Quin iubet hospitij præses SATVRNIVS ipse,

500

MERCVRIVS. Filius vt MAIÆ de cœlo nuncius itet,
Tam monitum geminos TRICORONES tempus abire,
Quàm CIMBRVM in primis varijs de rebus agendis :
Deuolat ille celer, mandataque feruida perfert,
Et velut in speculo monstrauit plurima claro.
Tum meminit CIMBER quanta expectatio in Aulâ,
Quantaque in vrbe vocant ciuilem in laudis arenam,
Tum quoque quàm latus pateat sibi campus honoris,
Dum prudente coràm, sibi que assurgente Senatu,
Celso EGERTONO, vim declinantis asylo,

510

Comitib. DOR-
SETIÆ, NOR-
THANT. SA-
LISEVRIÆ.

SACVILLO illustri, docto excellentèr HOARDO,
CAECILIOque ipso magnarum cardine rerum,
De queisuis dabitur sentire, & dicere rebus,
Quæ iura ad regni, regisque ad munia spectant.

Omnium erga
hospitem regem
affectus ami-
cissimi.

Formarum eximij, iuuenum ô clarissime, coetus,
Quas etiam optasses olim, & quas forsàn vbique
Haud paruo inuenies numero, incultasue, rudesue,

In primis AN-
NAE reginae,
sororis suæ.

Astris sed pariles totidem, soror inter at illas
LVNA velut stellas excellentissima longè :
Os, oculos, gestus, omnes vno ore probabunt,
Diceturque beata nimis te coniuge coniux,

520

At

TRICORONES.

23

At neque casta finent vltra sua vota vagari.

Nec dominæ solùm te talem laude, sed omnes

Afficient, quiuis quâ pollet parte, trahetque

Vnusquisque sibi totum, dum singula censens,

Aut hoc, aut in te præstantius asseret illud,

Omnia nequicquam versans, summa omnia cùm sint :

530 Illa etiam ipsa, procul quæ plebs miratur amusa,

Seu coma, seu gladius, seu pluma leuissima rerum,

Plebs nisi quòd leuior : SPECTANT heroica gnari.

Intorquet pictam nemo te certius hastam,

Sed neque torquebit, nam seu annulus aëre pendens,

Cuspide fraxineâ, frenoque vndante petatur

(In tollendo autem stat equestris gloria cursus)

Tu demtum hastili circum caput vsque rotabis,

Gliscente ad facinus per CIRCUM moenia plausu ;

Siue exercendum est armatâ in imagine ferrum,

540 Atque parùm abludens a vero Marte duellum,

In plura erumpet nullius lancea frustra,

Nec ludi pro lege magis (vix cuspide fractâ)

Quàm tua, quando arti concedere robur oportet :

Feruentem vtque agitabis equum feruentior ipse,

Cumque mouente mouens, tanquam si corpore in vno

(Nobilis ad speciem CENTAURI) iunctus vterque,

O clament bene factum omnes, ô robur, ô artes,

Principe

*Summa omnia
in CHRISTI-
ANO.*

*In hastiludio
peritia.*

*Describitur e-
quum bellicum
exagitans.*

Principe magnanimo dignas, & alacrius indè
 Vrgens tu, exagitanque, instat nunc calcibus ille
 Mortiferis, timidasque ferox diuerberat auras,
 Nunc tangens pede humum nullo, velut æthere pendet,
 Indè caper tanquam, virgâ admodulante sonora,
 Mentitur saltus, lapides cum puluere spargens,
 Hinc rotat in gyrum sese, decurſitat indè,
 Et medio in cursu fiſtit, ruit vndique ſudor
 Spumeus, inſignes ardeſcunt motibus armi:
 Seſſorem regno ſcires, ex arte ſedendi,
 Aſſuetum, huc illuc doctumque impellere gentes;
 Nec ſit ſtare loco quanquàm iam rector anhelus
 Deſiſtat, palpetque manu criſpantia colla,
 Sed pede ſublato nunc hoc, nunc ſuccutit illoc,
 Plenusque irarum vix tandem auſcultat habenis:
 Nobilium iuuenum queis res arridet equeſtris,
 Clamante, ô bene factum iterum velut antè coronâ;
 Nemo magis belli, paciſue optabilis artes,
 Callet, & vt nemo, ſic rex celliſſime tantis
 Æquior haud vnquam dabitur virtutibus vlla
 Pandere quâ poſſint ſeſe quàm regia fratris,
 Vt non deliteant DANIAE inter diſſita ſemper,
 Aſt alias rapiant incendia in æmula gentes;
 Perſenſit iuuenis, nec vano accenſus amore

550

560

570

Tatis artes.

Laudis

TRICORONES.

25

Laudis, adornatam iam totus cogitat Aulam,
 Conscijs ipse suæ virtutis, & acrius ardens
 Quod I O V E progenitus tacitè promiserit H E R M E S
 Iam fore vt aduentus (P H O E B O insinuante furorem)
 Immissoque H E L I C O N E adeò, C Y R R H â que refusâ,
 Orbe celebretur toto, non carmine tantùm
 Sed Genio forsan qualem vult fama perennis :
 Marmor, & æs perëunt, sed non quæ dictat A P O L L O.

580 Proindè morâ positâ & fini congressibus istis,
 Aurea deferitur classis, pompâque sonante
 Ad nutum refluo T H A M I S I properatur ad Aulam.
 Quod volui cecini, quò numine iudicet orbis,
 Certè equidem hoc animo ventura vt sæcula noscant,
 Et præsens ætas imiteretur. ô quando videbo
 Dissidijs positis queis, coniunctissima quondam ,
 Nunc scissa in partes E V R O P A miserrima flagrat,
 Vnanimos reges, T V R C A S immania monstra,
 T A R T A R E I I O V I S examen, flagrumque superni,
 590 Pellere P A N N O N I I S, atque armis B O S P H O R O N vltra
 In veteres latebras? quos res daret illa triumphos?
 Et versus quales? ritè impellentibus œstris,
 Carmina quantovis durabilia trophæo.
 Regis ad aduentum, iuueni, & quem sola poëtam
 (Ne prorsùm intereant tanta) indignatio fecit

E

Est

*Reges ad GRE-
 NOVICVM pro-
 perant.*

*Poeta in TVR-
 CAS iterum in-
 uehit.*

*Eiusdem pro il-
 lorum deletio-
 ne votum.*

*Oestrum poëti-
 cam deserit no-
 num vatum.*

*Breviter per-
stringit hospitij
festus ritus, &
triumphos.*

Est cecinisse fatis. Mora tot celebrata triumphis,
(Curta licet nimium, præcepſque anguſtia) ſummos
Propter ſplendores vult iuſtum ſola volumen,
Integrumque virum, me territat ardua moles

*ANNAE regine
mirifica venu-
ſtas & letitia.*

Plus æquo audacem : Quæ plurima lampas in vnâ
Ad viſum fratrem, reginâ explenduit ANNÂ,
Haud penecillo aliquo, nulla effingenda metallo :
Frontis candores, oculorum ſydereis flos,
Forſan adumbrari nitente a PALLADE poſſunt,
Atque ita, iurares furtivâ vt vivere flammâ,
Aſt clari affectus, aſt mens, & cætera Diuæ,
Non magis ac virtus, & vis, & lux pretioſa
Fœminei mundi quo cultior ANNA renidet
(Nata IOVIS cerebro, textrinæ ô cælica preſes)
Nec verbis valeant, nec acum ſuperante poëſi :

600

Epula.

Tum quantas GRENVICE epulas? quos obſtupuisti

Chori.

Aula choros? quales formas? ſaltante vtriuſque

*Dux LENOXII
ſtirpis regie.*

Sexus præcipuo quoquo, ſaltante LENOXO,
Ornamento & parte etiam domus imperitantis,

*ARBELLA
STVARTA vir-
go illuſtriſſima.*

Saltante ARBELLA, regalis & hac quoque ſtirpis,
Cœlibe quæ gaudet, quanquam maturrima, lecto
(Ales ARABS veluti) exemplum virtutis, & artis.

*Comes ARVN-
DELIAE HO-
ARDICAE ſa-
milie ſaſtigium.*

Inclyte ARVNDELÎ, flos nobilitatis, & idem
Gentis HOARDORVM, quid te ſine, clara iuuentus

Orditur?

610

TRICORONES.

27

620 Orditur? ducitue ad finem? maeste vir armis,

Confilioque magis, charum caput, ipse PHILIPPVS

LUXHERBERTORVM, nec nunc a fratre secundus

Natu maiori, rege indulgente IACOB O,

Cedere non dedignetur, non florida turma

Magnatum ANGLORVM: Neque vos RAMSAEVS, & HAIVS

NORDOBRITANNORVM par florentissimum abestis.

Hisce acupictores aulae, his pingat ISAAC

Historijs tabulas: En personata subintrat

Fabula & ANGLIAC è scire attentissimus heros

630 Iam nimum vellet, vendente interprete vappas,

Sal comicus reges, & totam perfricat aulam;

Dij, queis sunt hominum res, & commercia curæ,

Qui reges agere, & vulgus, sua quemque videtis,

Quam læta hæc facies? succedit musica larvis,

Et iam cum serum pleno micat agmine coelum,

Ipsaque nox nutat, fomnoque immerfa quiescit,

Et iocus, & lusus circumuolitantque, vigentque,

Nec titur hora horæ, ac in lucem vertitur umbra;

Exclamatque aliquis (nec fortè EPICVREVS ille)

640 Cur nisi cum requie superesse dedere beatis

Numina? cur fomnos? Nimirum est summa voluptas

Alternare vices, & non his usque carere.

Manè canes adsunt, tremulæ discurrere damæ,

E 2

Frondebis

*Comes MONTE-
GOMERICVS.**Vicecomes HA-
DINTONIAE,
& Baro HAI.**Comædie vern-
cula ANGLO-
RVM lingua.**Musice.**Somnus in-
cusatur.**Venatio.*

Frondebis incassum nemora occultata sonare,
Venator PHOEBVS, venatrix vnica PHOEBE,

IACOBVS alter Atque vtroque vnus maior, meliorque IACOBVS.
PHOEBVS. Quis finis tandem? lusus lufum excipit, & iam

Aucupium. Aucupio indultum: Sua dein certamina certant

Gallorum galli- SOLI saues, melius fed MARTIS, talibus illæ
maceorum paria. Bellum ineunt animis: mors, aut victoria meta.

Vrsi. Nunc iuuat horrendos vrsos laniare BRITANNIS

Tauri. SARMATICOS canibus, tauros lassare feroces;

Leones ipsi cani- Quin audent iidem (res sæpè experta recentèr)
bus agitati. (O nimium audaces) contemptâ morte leones.

Ludicros naturam omnem rimatur in vrsus

Ingeniosa dies, animal non præterit vllum.

Luctatorum Prodit neruosis iam rustica lucta lacertis,

paria.

Gladiatio.

Prodit nuda humeros gladiatio sanguinolenta,

Telorum omne genus ficto haud certamine tractans,

Et punctim, & cæsim paribus confligitur armis,

MATTHAEVSQUE pugil, TVRNERVS & æmulus, artes

(Par clarum) ostentant hostili more cruentas,

Ostentantque alij, vix sese continet heros

OLDENBURGIACVS, quàm enses tractet & ipse:

Sphæristerium. Dein pila discurrens, dein alea lubrica feruet,

Dein tabulæ insignis bicoloribus area quadris,

(Eximium inuentum sed quod vix nomine ludi

Censendum)

TRICORONES.

29

Censendum) & quicquid didicit, nil prorsus agendo,

Gens humana agere, aut quibus assolet Aula vacare ;

670 Haud minus ingenij solatia nobiliora,

Griphi, Musa, sales, ac cætera opima Reperta.

Non nunc arcana imperij, nec seria frangunt,

Si sub quicquam vrat tacito molimine cælant,

Atque has infumunt reges peramœnitè horas.

Parua hæc, & nimius sum in paruis, copia turbat,

Quamlibet ELISIIS TEGEAS si forsitàn vmbram

Eduxit campis, Bardi siue illa BRITANNI

ARTHVRVM expectantis adhuc, siue esto IOSEPHI

ISCANII, summos quem quis reperire poetas

680 Inter apud Manes, SIDNÆI, aut CHAUCERIS ANGLI

(Quid ni autem eduxit?) spectacula vt ista videret?

(Atqui certè eduxit) eam tum fortè reuersam,

Vmbrarum reliquum cantantem exaudiet agmen,

Quanta efflorebant THEOBALDÆ CAECILIANÆ

Lætitiâ, vtque suis, vicêre SIBYLLINA, scriptis,

Inscriptis WELCOM folijs, spargentibus Horis,

Vtque domus dominus longè maiora volutans,

Vix quicquam potuit festino vtroque tonante:

Nil præstasse sibi, licèt omnibus omnia visus.

690 Illam etiam, solito cùm AVRORA illustrior, vmbras

Impatenter agens, stellasque a vertice, fulsit,

*Ingenij solatia
vsurpata.*

*Arcana imperij
seposita.*

*Anima ex ELI-
SIIS agris quid
de his ad vm-
bras socias re-
feret.*

*Comitis SARIS-
BURIENSIS
nunc regis IA-
COBI ades.*

*Eiusdem mag-
nifici apparatus
in excipiendis
regibus.*

30

TRICORONES.

Gnara dies quantos pareret ventura triumphos,
 Illam, inquam, umbrarum cantantem exaudiet agmen,

*In arce LON-
DINENSI
opes.*

Annosa AVGVSTAE quid in vrbs viderit arce,

Congestas iuuenis quot opes antiquitus illic,

Quos cumulos auri, quot ahenea, nomine nullo

*Tormenta
bellica.*

ROMANO dicenda, vocant tormenta recentes :

HARALDI.

Dum pompam doctè disponit multus HARALDVS.

*Tonitrua bom-
bardica manes
stupent.*

Ast tonitrus fulgetra noui conante poetâ

Pingere veridicè, placidissima credere turba

Vix audet primò ; fide factâ, ô numina, clamat,

*SALMONEOS
inuentum supe-
ratum.*

Quid torqueri vltra finitis SALMONEA? quorsum

Ob solos ausus? non nunc imitata videtis

Fulmina, sed nocuis superari mitia flammis,

Non ego (nec, quanquam vellem nimis, annuit otûm)

*Ornatus & ap-
paratus varij.*

Ornatus procerum, phaleras describere equorum,

Quanta nec illius lux fortunata diçi,

Quâ longa est pompâ sese extendente per urbem,

Audeo : Quid geminis fiet tum solibus? ipsos,

Ipsi cum possint adeo benè carmine cantent.

*In primis vrbs
AVGVSTAE.*

TVRRI (quam dicunt) a limine, ad vltima FLETI

Compita, continuo rutilabant lumine ciues,

Longum iter, atque viæ consignans millia multa;

Sim brevis, antiquum obtinuit, vix rege IACOBO

Primum intrante suos vrbs foelicissima muros,

700

710

Maiori

Maiori exarsit studio, pro tempore magnum

Ostentans etiam : vicos vexilla per omnes,

Atque suis lucent mysteria singula signis,

Non tubicen, non cantus abest, non pegma, nec arcus,

720 Non quicquam festis celebrandis conuenit horis ;

GRESSAMI â assurgit centum BYRSA alta columnis,

Et CRVCIS assurgit venienti insigne trophæum,

Insigne, auratum, & visum memorabile CIMBRO.

Ridet vterque viæ dominabus margo beatis,

Ast tu CHEPA magis, nitido fulgentior auro :

Ostrati hîc ciues, vrbisque senatus honestat

Eximias sedes , instrataque scamna tapetis,

MAIRVM, ALDERMANNOS, Oratoremq; SHERIFFOSQUE

(Ista magistratus vocabula, nemo LATINA

730 Non dicat stolidus, sunt vera, iccirco LATINA,

SVEFFECES dixit LIVIVS, quæ dictio POENA,

Barbaritas est falsa loqui, non nomina rebus

Conueniunt nostris ROMANA) ibi cernere possis :

Nescio quæ iuxta hos immani pegmata mole,

Pyramidesque ipsis visæ minitaries astris.

Fabrica nunc PAVLI, quanquam ignibus inuidiosis

Dimidiata caput, miraculum adusque procera,

Expandit magnosque sinus, immensa que membra.

O foret ô vtinam caneret qui cuncta disertè,

Vexilla.

Tabicines.

Pegmata.

BYRSA.

*CRVCIS LON-
DINENSIS au-
rea moles.*

Feminae nobiles.

*Vicus celebra-
tissimus.*

Magistratus.

*Templum Diui
PAVLI.*

Quæ

32

TRICORONES.

Quæ vixdum tetigi, carpens fastigia tantùm.

740

Porta LVDDI. Fundatorem vrbis LVDDVM, prolemque gemellam

(Dat plebs tota fidem) nunc tandem lassâ salutat

Pompæ prima acies : Stat imago virginis extrâ,

ELIZABETHAE Quæ pacata tibi transmisit sceptrâ IACOBÆ :

*nuper reginae
statua.*

Fœmina magna quidèm, & planè altera PALLAS ELISA,

Nec nisi cum gemitu memorata ab amantibus ANGLIS.

Carminis hæc mihi finis erit, quæ non fuit illis

Progressus, medius metam stat LVDDVS vtramq;

CHRISTIANVS Inter : At, vt licuit, maiora per otia, summo

è fastigio Fani

PAVLINI, in- PAVLI tu postin de vertice, CHERSONESI

750

*gens LONDI-
NVM intuetur.*

Orektor DANICAE (placuit nam scandere summum)

Despiciens vrbem; Quæ brachia por'gere visa est?

Atque errare quousque ingens? licèt antè popelli

Innumero ex numero facilis coniectio quanta,

Nunc visendam oculis se turritissima præbet.

Familie.

Templa.

Centùm mille domus, centena vicenaq; templa,

Totum est vrbis quodcunque vides, sic ædibus exlex

Excurrit, tantùm pars est quod nomine gaudet

LONDINI : Crescat dum nil suus ampliùs æther

Præter tecta habeat quod videat, tanta BRITANNÛM

760

BRITANNIA-

RVM arx, &

vrbs primaria.

Sedes prima foret, sed & hæc primaria sedes :

Non æquanda, semel si cincta suburbia muro :

Magnum opus, atque habiturum olîm qui ductus amore

Nominis

Nominis æterni peraget, quin saxea facta,
 Saxea quæ non est, & lege coërcita nullâ,
 Verè erit augusta vrbs, atque ædes regula coget.
 Quò feror infanus? non his vaco, desine tandem
 Expatiar adeò, compendia tuta secutus,
 Et tua; finis adest: Ne illæsa irascere CLIO.

770 Ad PETRI (spinetum olim) quo clauditur vrbs

Occidua ad flumen series: ô quos EDVARDOS?
 Et quos HENRICOS? quæ quondam robora regni
 Vrna capit, tumulusque frequens? simulachra sepulchris
 Heu quanta emergunt? dicam inclementèr, ô CIMBRI,
 Huic monimentorum planè inuidistis aceruo.

Dicat qui valeat meliùs, quid VINDELISORAE
 Viderit hospes acer, socius nec maximus ipse,
 Plurimus est CAESAR, superat mea carmina splendor
 GARTERII, haud minus ac ARTHVRI sphærica mensa

780 Nobile, quod sedes ibidem sibi fixit honoras;

Ordo, locus summi: Rem vates quisquis es ipse
 Te dignum facies, quicumque hæc vindice plectro
 Astra super statues, cœlo noua sydera transdens.
 Atqui hæc quæ subito iam percurri omnia filo,
 Longèque his maiora simul rex vidit vterque;
 Sed, quæ non vidit, fuerant dij qualia? quanta?
 Quæ regina sororispectacula mira parârat,

F

*Regum tumuli
 apud WEST-
 MONASTERI-
 VM in templo
 D. PETRI.*

*VINDELISO-
 RA Ordinis
 GARTERII
 sedes.*

*Apostrophe
 anthoris.*

*Plurium trium-
 phorum appa-
 ratus euerſi,
 ANNAE regi-
 ne,*

Quæ

HENRICI
Principis,
Academiarum,
Iurisperitorum
nobisium,

Quæ simul HENRICVS minimè puerilia princeps,
Quæ longè insignes vtriusque HELICONIS Alumni,
Quæ coetus iuuenum patrijs qui legibus horas

790

Impendunt (quo non viget accuratior vsquam,

Aut imago qui rerum discrimine pollet, & vsu)

Procerum,

Quæ varij proceres, quæ tota BRITANNIA, & AVLA,

Aula,

CHRIST'ANO, & nobis perierunt omnia in vno

Ruris.

Consopita abitu: DRYADES, HAMADRYADES, omnes

NYMPHAE fonticolæ, SATYRISCI semicapriini,

FAVNI, SYLVANI que omnes vno ore vlulârunt,

Damnâruntque operas nequicquàm in festa locatas;

Nimirum illi etiam scænas, & pegmata verna,

Personasque, & lætitiæ sua signa parârunt:

800

Ex quibus (vt petulans genus est) quàm plurima quidam

Fertur iactâsse, & quasi spretus, bile procaci

Intumuisse, aiens: *Quòd, quanquam rura carebant*

Satyræ in
CHRISTIA-
NUM abitum
parantem.

Cultu quo CIMBRI captarent fortè fauorem,

Quanquam delicijs Aularum, muneribusque

Quæ dedit, accepitque, auro, rutilisque lapillis

Prægrauibus; tamen haud peramantia corda deesse,

Nec mores quibus est sua gratia, rustica quanquam:

Dedecuisse virum peregrino in littore talem

Spernere rurales grates, potuisse manere

810

Saltè dum potuit, quin scire illum esse verendos

PANA,

PANA, PALEM que deos, neque reges nomine posse

Maiori gaudere: *Dys mortalia cordi:*

Non dedignari (*parilem sibi*) rura IACOBVM

Perlustrare, habitare simul, crebroque vacare.

Multa huius generis iactata, indultaque bili.

Ast queis se reges coluerunt dona vicissim;

Dona haud, sed gazæ fuerant, quæ lumine circum

Accendêre suo cœnacula fulua metallo:

*Mutua re-
gum dona.*

820 Empta antiqua foret longè ROMA ipsa minoris,

Singula tunc pretium totius munera regni,

Thesauros inter seruanda in sæcula sacros,

Nec nisi magnificis eadem tractanda diebus.

Scintillans adamas, carbunculus igneus, ambo

Infandi pretij lapides, vincuntur ab arte

Fabri, fitque illis longè pretiosius aurum,

Materiem cœlo superante; ast cedit vtrumque

Argumento, alio celebrando tempore forsàn.

Spiritus at cuinam est tantum modò versibus audet

830 Qui mandaret tuos custos VPNOA triumphos?

GILLINGAMA hiberna tuos? classisue pupillæ?

Nulli equidèm, nulli. Vidit MEDVEGA superba,

Fertilis ANDERIDAE proles crystallina syluæ;

Haud intacta mari NYMPHA, at falsugine testans

Concubitusque statos, & furta frequentia ponti;

*Statio classis
verè regia.*

ROCHESTER
vrbecula.

Naues.

Pates demit-
tit sese.

Deceffum tanti
hospitis ingra-
tiffimum effe
docet.

Ceterum A v-
STROS precatur
amicos redeunti.

Audijt, intremuitque propinqua, & paruula ROFFA,

Axem puluereo crebrò quaffante tonitru,

Vt reges gemini, regina, & filius hæres,

Coniunctis radijs scandebant ponte carinas

ANGLORVM inuictas regum, fidasque BRITANNI;

480

Terrificum faffas vultu, & venerabile quiddam,

Regni depositum falui, quod & vndiquè bello

Flagranti repetet; terræ tutamen, & vndis.

Talia quândò fient istæc, & tanta, nec ipfa

Maxima, vel saltèm non vnica; Quis mihi BACCHVS

Me abripiet tantùm vt recinem? qui maxime CIMBER

Aduentus me nosco tui præclara canendo,

Plus æquo audacem: Deceffum vt nemo probauit

(Inuifum nobis quòd te raptim abstulit, ipfi

Inuifumque tibi, quòd detruncârit (ademptâ

850

Parte voluptatum potiori) gaudia tanta)

Nec celebret quisquam: Sed cùm difcedere certum eft,

Imperij poſcente ftatu (breuia otia regum,

Et dubia imperij) det amicos IVPPI TER AVSTROS,

(Quandò AQVILONEM idem, fæuum propriâ indole ventum,

Humanum indulſit properanti ad litora noſtra)

Flatu vt diuerſo redeat, ſed numine eodem:

Quin AFRICOS reduci dabit en SATVRNIVS alimos,

Carminibusque meis per ſæcula longa placere.

FINIS.

